

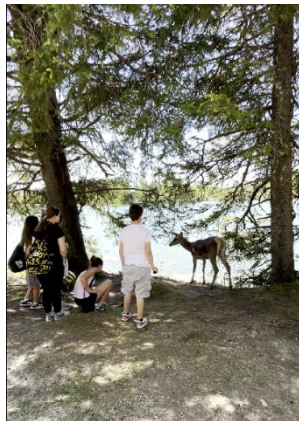
Projekt címe: Várak, szabad királyi városok

Pályázati azonosító: HAT-KP-1-2025/1-000064

A kirándulás részletes bemutatása

1. nap:

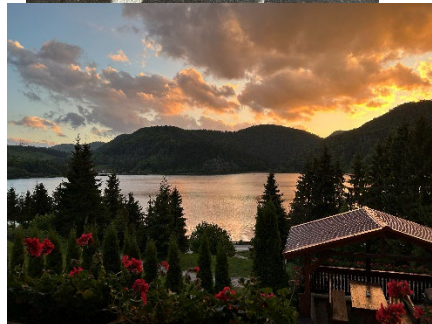
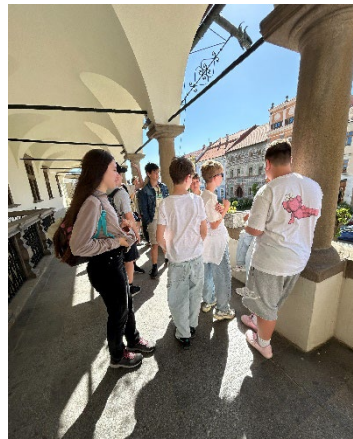
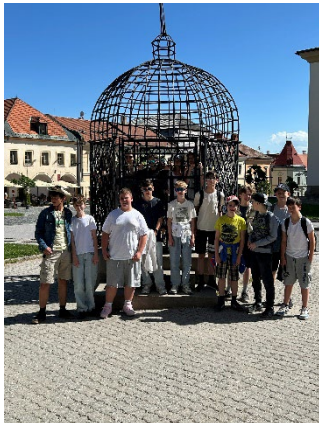
2026 május 16.-án indultunk el **Szentendréről** izgalmasnak ígérkező utunkra. A buszban kényelmesen elhelyezkedtünk és a hosszúnak ígérkező utat beszélgetéssel, zenehallgatással, majd az eddig ismeretlen táj megfigyelésével töltöttük el. Amikor közeledtünk az első megállónkhoz a hegyek egyre magasabbak lettek, így jutottunk el a **Csorba-tóhoz**. Megtudtuk, hogy ez a második legrégebbi tengerszem. A tó körüli séta során őzeket is láttunk, olyan közel jöttek félelem nélkül, hogy mindenkit elbűvöltek. Megcsodáltuk a szobrokat is. A tó és a mögötte felmagasló hegyek csodás látványt nyújtottak, videót és fényképeket is készítettünk róla. Viselkedési szabályok betartására túrázás közben figyeltünk, mert megbeszéltük ennek jelentőségét a Tatra Nemzeti Park területén. Megnéztük a Magas-Tátrában, **Ótátrafüreden**, a XX. század fordulóján épült, az Osztrák-Magyar Monarchia építészetének remekműveként ismert **Grand Hotelt**. Meghallgattuk a történetét. Kiderült, hogy savanyúvízforrását már 1723-ban felfedezték, első épületét, egy vadászlakot birtokosa, gr. Csáky István építtette 1793-ban. Savanyúvízforrásainak köszönhetően gyorsan kiépült, 1824-ben már étterme is volt. Később a buszon a gyerekek csoportokban, egymással versenyezve oldották meg a Magas-Tátra növényzetéről és állatvilágáról szóló megfigyelési feladatlapot.

Délután az első város, ahol jártunk **Lőcse** volt. A főtéren az osztály kipróbálta milyen lehetett egy **szégyenketrec**ben bezárva lenni. Megcsodáltuk a **régi városháza** árkádjait, a díszteremben leültünk a padokra, meghallgattuk a 15. században gótikus stílusban készült épület történetét, ami leégett, és később a mai árkádos formájában építették át. Végleges formáját az 1800-as években Schulek Frigyes tervei alapján nyerte el. Az egyik teremben felfedeztünk egy középkori ládát titkos zárákkal.

Bementünk a **Szent Jakab plébániatemplomba**. Itt már többen felismertük a gótikus stílus jellemzőit. Építése a 14. században kezdődött és majd 100 évig tartott. Főoltárát Lőcsei Pál alkotta az 1500-as évek elején. Lenyűgözött minket a több mint 18 méteres magasságával. A főoltár, de a többi oltár is fantasztikus volt és a gótikus szószék is. Próbáltuk kitalálni milyen

bibliai jeleneteket ábrázolnak a faragványok és kerestük a mestert, mert valószínűleg önmagát is ráfestette az egyik apostol képében.

Este a szállás, **Imrikfalván** egy gyönyörű tó mellett volt. A páratlan kilátást a teraszunkról, egész este csodáltuk. A szobák kényelmesek és a kedves, figyelmes vendéglátóink által felszolgált vacsora nagyon finom volt.

2. nap:

Dobsinai jégbarlang. Egy diák beszámolója nyomán:” Utunk második napján meglátogattuk a Felvidék legértékesebb természeti kincsét a Dobsinai jégbarlangot. Egy kb. húsz perces út vezetett fel a barlanghoz, egy tavaszias-nyári hangulatú és hőmérsékletű, erdőn keresztül kanyargó ösvényen. Mikor felértünk átöltöztünk meleg ruhába és rövid várakozás után már indulhattunk is. Kint 22 °C volt, de ahogy mentünk beljebb a látszólag a végtelen mélybe vezető lépcsőrendszeren, lesüllyedt a hőmérséklet –5 °C- ra. A környezet teljesen megváltozott: a fás, lombos, napsütötte hegyvidéki tájat felváltotta a hideg, csúszós, mégis lenyűgöző, a víz által évezredek alatt kivájt és jéggé fagyott barlangvilág. Hosszú lépcsősorok és folyosók után elértünk a „kisterembe”, amelynek fő látványossága az un. „Temető” volt, ahol a jégcsapok évről-évre folyamatosan változtatták formájukat. Átérve a „Nagyterembe”, ami szerintem a barlang fénypontja, a plafonról méretes jégcsapok lógtak, a földről jégcsaphegyek tornyosultak, átfogva a tér közepét, egy hatalmas jégfelületet. Néztük és közben Vivaldi zenéje szólt. Ami engem megfogott, hogy az 1950-es években egy csehszlovák korcsolyabajnok ezen a jégfelületen gyakorolt, és még számos hokis csapat az idegenvezető elbeszélése szerint. Európában ez volt az első olyan jégbarlang, amit kivilágítottak az ezerkilencszázas években. Több denevér is lakja a barlangot, a fejünk felett elszállva mi is tapasztaltuk. Ezt figyelve vettünk észre egy kis állat csontvázát a falon. Amikor a hosszú lépcsősoron a felszín felé haladtunk, majd kiértünk a barlang kijárata elé ismét átértük a hőmérséklet eltérést. A buszhoz vezető erdei ösvényen élveztük a napsütést, de továbbra is a jégcsapok világa volt a téma. Csodálatos természeti kincs, nagyon hálásak vagyunk, hogy ilyen programon vehettünk részt.”

Kassa: Látogatást tettünk a kassai magyar színházban, a Thália Színházban, ahol találkoztunk és beszélgetünk a színház egyik főszervezőjével. A program részeként a gyerekek megismerkedtek a Kassai Színház idei évadának műsorával és kulturális kínálatával. A színház munkatársának ismertetője révén tájékoztatást kaptak az évad során bemutatott előadásokról, valamint a színház által szervezett programokról és rendezvényekről.

A program keretében **Kassán** megtekintettük a **Szent Erzsébet-székesegyházat**. Az idegenvezetés során megismerkedtünk a dóm művészeti és építészeti értékeivel, többek között a gótikus oltárképekkel, a kőfaragványokkal és a lenyűgöző boltozattal. A székesegyház altemplomában egy közösen elmondott ima után **megkoszorúztuk** II. Rákóczi Ferenc, édesanyja, a munkácsi hős Zrínyi Ilona, valamint gróf Bercsényi Miklós szarkofágját, tisztelegve a magyar történelem kiemelkedő személyiségei előtt. A városnézés során kívülről megtekintettük a **Kassai Állami Színház** impozáns épületét, a történelmi **belváros zenélő szökőkútját, a Hóhér házát, majd ellátogattunk II. Rákóczi Ferenc rodostói házának** hiteles másolatához is. A kirándulás hozzájárult a tanulók történelmi, művészettörténeti és kulturális ismereteinek bővítéséhez, valamint a nemzeti örökség iránti tiszteletük elmélyítéséhez. Élményekkel telve mentünk a szállásunkra, Imrikfalvára egy gyönyörű tó mellett Hotelbe, ahol ismét elkápráztattak minket kedvességükkel szállásadóink.

3. nap:

Besztercebánya: Csodás napfényes napunk volt, kellemes sétát tettünk a város hatalmas főutcáján, miközben megcsodáltuk a **püspöki székesegyház**, a ferde városorony, a **Thurzó-ház**, a **Beniczky-ház**, a **Bethlen-ház** épületeit. Ez utóbbi a 14. század végén épült, majd 1610-ben reneszánsz stílusban alakították át. Történelmi jelentősége, hogy 1620-ban ebben a házban választották magyar királlyá Bethlen Gábor erdélyi fejedelmet. **A Mátyás-ház kiállítása** nem várt meglepetés volt, mert rendkívüli gazdagságával mindenkinek tartogatott érdekességet.

Következő állomásunk a **Zólyomi vár** volt, amit mi elsősorban Nagy Lajos királyunk személyéhez kötöttünk. **A vár kiállításában** bemutatott gótikus szobrok különösen megragadták a gyermekek figyelmét. A látottak révén sikerült összekapcsolniuk korábbi élményeiket a már megismert gótikus szárnyas oltárokkal, így átfogóbb képet alkothattak a korszak művészetéről. Mivel Zólyom Balassi Bálint szülőhelye, így a versei és a tizenötéves háború esztergomi ostroma is szóba került.

Az utunk Selmecebányán folytatódott a hegyekkel körülvett káprázatos fekvésű városban, ami a Világörökség része. Gyönyörű, történelmi hangulatú **óvárosának terein**, a domboldalakon kanyargó utcácskáin át felkapaszkodtunk a városközpont melletti magaslaton álló erődítményhez Stary Zámok, vagyis **Óvár épületéhez**, ami a 13. században épült, és a török időkben kapta jelenlegi, védelmi célú formáját. Történelme a bányászathoz kötődik, a városnak a bányászatban betöltött vezető szerepét ismerte el Mária Terézia, amikor 1763-ban Bányászati Akadémiát alapított Selmecebányán, mely az akkori világ első felsőfokú műszaki iskolájának számított.

Szállásunk Gimesen egy ifjúsági szálláson volt. Vacsora előtt szállásadónk megmutatta lovas farmját és lehetőség adódott több gyerek számára, hogy lovagolhassanak. A farmon páva is volt. Hatalmas területén különböző labdajátékokra is volt lehetőség. Igazi kikapcsolódást nyújtott mindenkinek.

4. nap:

Ezen a napon **Bajmócon voltunk**, ahol a romantikus **kastélyt** eredetileg csak egy várséta során jártuk volna körbe, de sikerült bejutnunk, és megérte, mert fergeteges sikert aratott a gyerekek között. A korábban Csák Máté, majd Mátyás király és Corvin János tulajdonát is képező várat, 1637-ben a Pálffy család szerezte meg és Pálffy János alakíttatta át Huber József építésszel 1889-1910 között a Loire menti francia várkastélyok mintájára. Nagy értékű számtalan korból származó műkincseket gyűjtöttek itt a Pálffyak. A káprázatosan berendezett termek elbűvölték a gyerekeket. Angolul tudó (nagy szakmai tudással rendelkező) idegenvezetőt kaptunk, és az osztálynak kifejezetten tetszett a kihívás. A szobák és a citadella megtekintése után a vár alatti cseppkőbarlang is élmény volt.

Következő állomásunk, amikor meglátogattuk a történelmi jelentőségű **Trencsényi várat**, amely egykor Csák Máté tartományi központjaként szolgált, és számos meghatározó történelmi esemény – békekötések, királyi eljegyzések és esküvők, valamint a Szent Korona ideiglenes őrzése – színhelye volt. A várhoz vezető felkapaszkodás során a gyerekek megismerkedtek a helyszín gazdag múltjával, felidézve az erősséghez kötődő kiemelkedő történelmi személyiségek – többek között Csák Máté, Károly Róbert, a Hunyadiak, a Szapolyaiak, Bocskai István és II. Rákóczi Ferenc – szerepét. A várban kiállított fegyverek keltették fel leginkább az érdeklődésüket. Szállás Gimesen Ifjúsági szálláson.

5. nap:

Ezen a napon az első megállónk **Nagyszombat** volt, itt található Magyarország és a történelmi felvidéki régió legelső, épen maradt korabarrokk építészeti remekműve: a **Keresztelő Szent János-székesegyház (más néven Egyetemi vagy Jezsuita templom)**. Esterházy Miklós nádor építtette Pázmány Péter kérésére 1629 és 1637 között. Szerencsére megnézhattuk a gazdagon díszített, monumentális, fából faragott barokk főoltárt, amit a gyerekek úgy fogalmaztak meg, hogy a „templom gyémántja”. Az egyetemet is körbejártuk. A városban éppen **kézműves és termelői vásár**, az un. „Nagyszombati Vásár” volt, ahol élvezettel sétáltunk körbe és láttunk hagyományőrző műsorokat. Sétánk során **Kodály Zoltán** nyomában is jártunk, aki 1892-1900 között a nagyszombati gimnázium tanulója volt. Itt érettségizett kitűnő eredménnyel. Az emlékét idéző **emléktáblát** is megtekintettük.

A program az egykori magyar koronázási fővárosban, a reformkori országgyűlések helyszínén, **Pozsonyban** folytatódott. Megtekintettük a koronázásoknak helyet adó Szent Márton Dómot, az egykori országgyűlések házát, Óvárosházát, Mihály-kaput. A Pozsonyi vár lenyűgöző élmény volt, kiállításával együtt. Szívfájdalmunk csak az, hogy nem éreztük hangsúlyosnak azt, hogy ez a vár a magyar történelem hangsúlyos része volt évszázadokon át. Hazafelé a buszon felidéztük Ady Endre: Góg és Magóg fia vagyok én című versét. Köszönjük ezeket a csodás élményeket!

